

Sprostředkování práce a podpory nezaměstnaných.

Zákon ze dne 12. února 1919, čís. 63,

o prodloužení platnosti zákona o podpoře nezaměstnaných.

(Vyhlášen v částce XIV. sb. z. a n. dne 13. února 1919.)

Z usnesení Národního shromáždění vydávají se o udělování podpor nezaměstnaným tato nařízení:

Článek I. Zákon ze dne 10. prosince 1918, čís. 63 sb. z. a nař., o podpoře nezaměstnaných, ponechává se v platnosti se změnami níže uvedenými.

Článek II. Všichni státní občané jsou povinni pracovati podle svých tělesných sil a duševních schopností a to buď v povolání samostatném nebo jako zaměstnanci za mzdu.

Článek III. K § 3. zákona připojuje se nový odstavec:
Za neděli podpora nepřísluší.

Článek IV. § 4. zákona mění se takto:

Mimo osobní podporu v nezaměstnání obdrží podporovaný příplatek 1 K denně pro osoby žijící s ním ve společné domácnosti a výživou na něho odkázané, a to:

1. pro manželku nebo družku,
2. pro děti vlastní i nevlastní do dokonaného 14. roku.

Přihlížeti sluší pouze k oněm členům domácnosti, kteří už žili s podporovaným ve společné domácnosti před vyhlášením zákona ze dne 10. prosince 1918, čís. 63 sb. z. a nař., a k dětem, které se po vyhlášení zákona narodily.

Patří-li k domácnosti několik osob nezaměstnaných, které byly dříve výdělečně činny, má nárok na podporu jen hlava domácnosti, kdežto na ostatní osoby obdrží jen rodinný příplatek.

Celková podpora hlavy domácnosti i s rodinnými příplatky nesmí přesahovati 10 K denně.

Článek V. Každý nezaměstnaný je povinen přijmouti zaměstnání, zejména práci nouzovou, přikázanou mu správou veřejnou (státní, zemskou, okresní, obecní.)

Článek VI. V § 8., odst. 1., poslední věta mění se takto:

Zanedbá-li podporovaný bez odůvodněné omluvy povinné hlášení, nebo zdráhá-li se bez důvodu, jež by výbor demobilisační uznal za platný, přijmouti přikázanou práci, jeho tělesným silám přiměřenou a placenou podle mzdového tarifu, nebo, není-li mzdového tarifu, podle sazeb v místě obvyklých, pozbývá trvale nároků na další podporu. Demobilisační výbor zapíše takového podporovaného do zvláštního seznamu.

Článek VII. Mezi 2. a 3. odst. § 11. zák. vsunouti jest tento odstavec: Předseda výboru je povinen zastaviti nezákonné usnesení výboru a předložiti věc ihned ministerstvu sociální péče, aby o ní rozhodlo.

Článek VIII. K § 12. připojuje se 2. odstavec:

Kdo nepravdivými udáními hledí způsobiti nebo napomáhá, aby obdržela podporu osoba, které podpora nepřísluší, anebo aby obdr-

žela oprávněná osoba podporu vyšší, nežli jí podle zákona přísluší, bude trestán podle nařízení zákona trestního.

Článek IX. § 16. zákona mění se takto:

Zákon tento pozbývá účinnosti dnem 15. března 1919.

Článek X. Pokud jde o poskytování podpor nezaměstnaným na Slovensku zmocňuje se ministr sociální péče, aby učinil obdobné opatření vzhledem k odchylným právním i hospodářským poměrům tamějším.

Čl. XI. Ministru soc. péče se ukládá, aby zákon tento provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Winter v. r.

Principaux décrets, lois et circulaires

du Ministère de la prévoyance sociale, publiés dans les No 1—2 de la „Sociální Revue“.

Loi du 17 juillet 1919 relative à l'emploi des enfants stipule l'interdiction absolue d'employer les enfants avant l'âge de 12 ans révolus; dans la famille et dans l'agriculture cette limite d'âge est abaissée à 10 ans révolus, à la condition expresse que les enfants soient occupés à un travail facile seulement. Lors de la fréquentation des écoles on ne peut employer les enfants plus de deux heures par jour. Pendant les vacances le travail des enfants ne doit pas excéder quatre heures, dans l'agriculture et dans la famille six heures par jour. La loi énumère les entreprises et les professions où on interdit aux enfants de travailler. Dans les restaurants et débits il est interdit d'employer les enfants pour servir les clients et verser les boissons. Cette restriction s'étend à l'emploi des enfants dans les représentations publiques. Quiconque emploie d'autres enfants que les siens est tenu d'en faire la déclaration à la mairie. L'employeur doit se faire délivrer aussi un bulletin de travail pour une durée d'un an au moins; si on a des doutes quant à l'état physique et moral de l'enfant, on le soumet à un examen médical aux frais de l'embaucheur. Le contrôle de l'observation de cette loi incombe aux autorités politiques de première instance, aux organes spéciaux d'inspection et, pour les communes ou les districts, aux commissions spéciales. La loi entre en vigueur le 28 octobre 1919.

Circulaire ministérielle du 28 janvier 1919 invite les autorités communales à procéder à la conscription des invalides de guerre; les travaux doivent être achevés avant le 25 février 1919.

Décret du 23 avril 1919 fixant les examens supplémentaires des invalides de guerre soumet les invalides de guerre à l'examen des Commissions socialo-médicales afin de constater leur état de santé, leur degré d'invalidité ainsi que, le cas échéant, l'utilisation de leurs capacités en vue d'un nouvel emploi.